

А тогава.....помисли здраво обсъди и не губи въра!

Язва се свитата и дава път на патриарха.

X.

Шиманъ самъ.

Шиманъ. / Минава няколко крачки и погледва към вратата/
Тъй се раскидава, когато огъня не е надъ главата ти! Чудновати раски-
дения! /Ядосанъ/ Да не ми е нуженъ-пакъ му бихъ затворилъ врата. Съ нищо
война водили се! /Извиква/ Тихомире!

XI.

Влиза Тихомиръ.

Негово свѣтѣйшество се изпрати съ нуждната почестъ.

Шим. А пратеницитъ на Мурада?

Тих. Тъй сѣ на покой.

Шим. Тъй не бива да се смонаватъ съ никого. Тѣхното присѣствие тукъ трѣб-
ва да се паза въ тайна.

Тих. Никой не знае за тѣхното пристигане Царю. Тѣ бѣха пропуснати прѣзъ
долната порта безъ да бѣдатъ видени отъ никого.

Шим. Толковъ подобрѣ. Съобща моето желаніе на нашитѣ пратеници и на вой-
водитѣ. Войводитѣ готови ли сѣ да се явятъ прѣдъ менъ?

Тих. Да! Драгомиръ и Княгиня Мара иде да кажатъ ли на се-

Шим. Прѣди тѣхъ нека дойде севастократарѣтъ.

Тих. / Излиза, ала веднага се повръща / Княгиня Мара иде: да кажатъ ли на се-
вастократа?

Шим. Таки му, но да почака. Исканъ да видя княгинята.

XII.

Тихомиръ излиза. Язва се Мара, Тя е стройна мома съ буйна коса, до на-
едри кѣдри се спуща по мрѣморно чело. Съ лѣки стѣпки се приближава до
брата си и внимателно го погледва.

Мара. / Съ любознателенъ погледъ, до като пролѣтна грѣйка на пробудено
утро, блѣсти по голѣмитѣ и вишневи очи се спира прѣдъ Шимана / Видѣхъ, че
негово свѣтѣйшество излиза отъ Палата. Трѣбва да има съобщение.

Шим. Очаквамъ.

Мара. / Погледва брата си изпитателно /

Мълчание.

Шим. / Издържа погледа и отива и сѣда на мѣстото си /

Мара. / Приближава се и слага ръка на рамото му / Ако залитванията ми не
биха те отечили.....Днесъ ти бѣше другъ, а сега!